

лъсица ще те одуши, или друга бъда ще ти се случи.



А Чърнио отъ една страна слуша, отъ друга — забравяше.

Една сутринь рано Чърнио излъзе отъ двора и отиде изъ махалата. Прѣзъ нѣколко кїщи той съгледа една висока двоетажна хубава кїща и му се прищѣ да влѣзе вътре. Безъ да мисли много, подекокнѣ по стълбата и — хонъ вътре. Съгледахж го слугитѣ и го заприщихж въ готварницата. Хванжх го тѣ, похлупихж го подъ коритото, а на другия день и ножътъ дори вземахж да го заколицтъ. Но дойде господарката, която не обичаше да се взима чуждо, скара се на слугитѣ и го отпустихж.

Растреперано пѣтлето едвамъ се завърни въ двора си. Баща му — голѣмия пѣтеле дълго врѣме го сѣди и му се кара, па и пѣтлето позна грѣшката си, та се обѣща, че другъ пѫть ще бѫде по-разумно.